

NOELitikum!?

Nem elírás, és nem tévedés! Nem neolitikumot akartam írni, csak játszok a szavakkal.

Neolitikum, magyarul az újkőkor vagy csiszoltkőkor(szak), a kőkorszak utolsó része. Az újkőkorszak a földművelés kialakulásával kezdődik és a fém alapú eszközök elterjedésével ér véget a rézkorban, a bronzkorban, illetve a vaskorban. A kifejezés nem időbeli korszakot jelöl, hanem egy sajátos viselkedési és kulturális stílusjegyet, ami a vadászatot és gyűjtögetést felváltó növénytermesztés és háziállat-tartás megjelenésével jellemezhető.

Tehát egy korszak, aminek sajátos jellemzői vannak. Játszva a betűkkel, hadd alkossunk egy hasonló kifejezést magunknak, amely a mostani Hírlevelünk címét is adja: **NOELitikum**. Egy korszak, aminek sajátos jellemzői vannak, egy esemény, ami sajátos jellemzőkkel ajándékoz meg! NOEL, magyarul így mondanánk: Szenteste. NOELitikum - az a korszak, ami a szenteste és a Karácsony köré épül, s az az esemény, amely alapvetően meghatároz bennünket.

Fel is tehetjük a kérdést: Mi az, ami általában meghatároz bennünket, az életünk teljes korszakát? Merthogy valóban meghatározhat mindent az, aminek ünneplésére éppen most készülünk: Messiásunk érkezett! Királyunk, szabadító Urunk telepedett mellénk, és nagyon szeretne

hatással lenni ránk. Azon munkálkodik és azért jött közénk a földre, hogy az Ő szabadító személye határozza meg földi jelenlétünk. Meghatározza irányát, célkitűzését, vízióját, reménységét, és értékét.

Karácsonyunkat nem alaptalanul és nem gyökértelenül, de nem is céltalanul ünnepeljük! Nem valami rajtunk kívül állóan régi, mások évszázadokkal ezelőtti hagyományainak őrzése az, ami miatt ünnepi hangulatot keresünk. Valóságosan meglátogatottak vagyunk, s ez nem csak a kétezer évvel ezelőtti Izrael valósága, hanem mi mai napi valóságunk!

Az újkőkorszak családjai állattartó és földművelő emberek voltak, akik kőeszközeikkel már megmunkálták a fát, s minden bizonnyal állat-etető jászlat is készítettek. Persze ennek ma már semmi jelentősége nincsen, de mégis a kép hadd égjen belénk: Isten általunk is befogadhatóvá vált szeretetének képe. A fából faragott jászol és a fából ácsolt kereszt hordozta az ács fia Jézust - megszületésekor és halálakor: Amikor köztünk megjelent, és értünk cselekedett. Mert Ő az élet királya, és ez a király itt van mellettünk, letelepszik asztalunkhoz.

Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkö pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Űrban, és akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által. - Ef 2, 20-22

(bjd)

A szél hordta a havat. A fehéren szikrázó hóbuckák tetejéről tépett magának foszlányokat és vonta maga után, mint valami fátyolfüggönyt. De a levegőben frissen hulló pelyhekkkel is eljátszadozott. Huhogó nevetéssel nézte, ahogy a sok fáradt pihe körben kavarg, s bár szeretne már megnyugodni a havas tájon a testvérei között, a szél nem hagyja. Időnként gondolt egyet, felcsapott a magasba, jól megrázta a jegenyék és a fenyők csúcsait, s élvezte, hogy most ő az úr a levegőégben, és a bokrok lábainál. Ha kellett, ha nem, belekötött mindenbe. Hol tavalyi fészket rakott tele fehér pamacsokkal, hol meg a patak jegét takarította tisztára. Szembeöklelt minden házzal, de leginkább az volt neki mókás, ha idegen ember járt a behavazott éjszakában. Körbekeríngette, a mellkasának feszülhetett, a nyakát telehordhatta jéghideg pihékkel. Az erdő mellett azonban csak elsuhant, a fák közé nem érdemes menni. Mélyen van a gyökerük a földben, és még csak meg sem billennek, ha a törzsek közé nyomakodik, sőt csak nevetnek rajta: gyenge próbálkozás! Így miután a rengeteg feje felett mérgesen elrohant, és azért a fák tetejét alaposan megcibálta, felhagyott a további küzdelemmel, s elsomfordált a falu felé. És lám, ekkor meg is látott valamit, egy sötét foltot, imbolyogva a kavargó hóban.

Máskor valahogy könnyebben telt az idő. Gyorsabban talán nem, de könnyebben, az bizonyos.

- Hát, eljárt az idő. - gondolta Tunyogi bácsi. - Mennyi is már? Hetvenkilenc? Vagy hetvennyolc? - megállt egy pillanatra, pihegett. Összedörgölte markait, majd ajkához emelte és rájuk lehelt.

- Kutya hideg van ... - susogta csak úgy magának, hogy halljon valami emberi hangot. - Bolond szél ...! - Lehelete fehéren felhőzött, és amilyen gyorsan keletkezett, olyan gyorsan szét is foszlott. Még egyszer meglehelte a kezeit, majd a gallérját összefogva nekifeküdt a szélnek, ami most meg is tántorította.

- Fene szél! - nyögte - még fellök itt a végén. - Szuszogva araszolt előre a fállábszárig érő hóban. Egyre nehezebben tudta emelni lábait. A nadrágja alja már bádogkeményre fagyott, kabátja ujjja rojtos, sőt a hóna alatt alaposan el is van szakadva. A szél úgy járhat ki-be az ócska ruhadarabon, ahogy kedve tartja, s úgy tűnik, most épp nagyon is szaladgálni való kedvében van. Az öreg kínlódva taposta a havat tovább, ritka,

de hosszú szakállát tépte cibálta a szél. Arcát pirosra, orrát nedvesre csípte a hideg, el kellett engednie a gallért, hogy megtörölhesse. A szél nyomban belekapott, az avított felöltő csattogva nyílt szét, feltárva a meztelen mellkast. Az öreg nagy nehezen tudta csak újra összevonni maga előtt az ócska kabátot. Meg is kellett állnia és hátat fordítani a szélnek, hogy úgy, ahogy elrendezze magát. Aztán egy pillanatra így is maradt, mert így, háttal a szélnek azért valahogy elviselhetőbb volt, legalábbis nem csípte öreg arcborét. És egy percre körül is nézhetett. A falut már csak sejtette merre lehet, a vaksötét éjszaka hófelhőin, épphogy csak átderengett a holdfény. Pár pillanatig állt csak, mert a hóna alatti szakadáson mindjárt utat talált a süvítő hideg, s ez eszébe juttatta, hogy ilyen időben megállni nem nagyon tanácsos. Nagy sóhajjal visszafordult és előre felé kezdett botorkálni. Pár lépés után, ahogy pislogva-hunyorogva fúrta tekintetét a fájdalmasan becsapódó hópelyhek közé, balfelől valami mély feketeséget vélt látni.

- Hálisten ... az erdő! - és kicsit meggyorsítva lépteit arra fordult. Néhány perc alatt el is érte és jóleső sóhallyal lépett a fák közé, de jó mélyen be kellett mennie ahhoz, hogy már nem kelljen harcot vívnia a rohanó hóval. Annál többet a bozóttal, vaddisznótúrások fagyott göröngyeivel, a cserjék és bokrok hótól földig görnyedő ágaival. De azért csak ment, bújta az ágak között, időnként meg-megállva, hogy kifújja magát, meglehelje kezeit, amiket minden tüskés gally éles fájdalommal simogatott meg. Ahogy haladt egyre sötétebb lett, végül már csak a hó fehérségét érzékelte halványan.

Ropogott, nyikorgott a lába alatt, hideg volt minden és barátságtalan.

- Ez nem lesz jó ... - állt meg megint, és ekkor érezte csak meg igazán, hogy mennyire elfáradt. Egy perc álldígálás után már remegni kezdett a lába, s azon vette észre magát, hogy egyszer csak leül egy vastagabb fa kiálló gyökereire.

- Kicsinyég megpihenek ... - mondta és megpróbált jobban belegubózni a kabátba. Behunyta szemmel várta, hogy felmelegedjen, fázós didergése elmúljon. Sőt lassan el is álmosodott.

- Na, még a végén itt vesz meg az Isten hidege. - nyitotta résnyire a szemeit, s csak nézett maga elé. - Fedél kéne ... - s ekkor furcsa érzése támadt. Mintha nem lenne egyedül, sőt mintha halk nesz jutott volna a fülébe. Megélénkült, s térdre fordulva megpróbált a fa törzse mögé pillantani. Meghökölt és mozdulatlaná dermedt. Alig tíz lépésnyire egy őzbak bámulta őt. Semmi kétség, őt nézte. Időnként billentett egyet a fülén, majd tétován lehajolt, szaglászta a havat, s ismét felemelte a fejét. S megint csak őt nézte.

- Ej, de szép vagy. - suttogta önkéntelenül Tunyogi bácsi, de mindjárt meg is rezzent, amikor belépillant, hogy ezzel hanggal bizonyosan el is ijesztette a vadat. Ám legnagyobb csodálkozására a bak nem riadt meg, csak állt, majd lassan, szinte tétován oldalt fordult és tett néhány lépést. Ott megállt és megint csak Tunyogira nézett, aki bár leginkább csak körvonalakat látott, de a csillogó szempárt pontosan érzékelte. A bak előbb lehajolt megint, majd felvetette a fejét és tükrét mutatva lassan elballagott. Tunyogi meg csak nézett utána, hallotta a hó halk roppanásait, ahogy az őz távolodott.

- Hát mennék én ... ha aszondod... - dünnyögte és valami ismeretlen erőből vezérelve térdre emelkedett, majd a fa törzsébe kapaszkodva feltápaszkodott, s elindult a bak nyomain. Bár nyomokat nem is látott, de az irányt tudta, s egyre jobban húzta valami láthatatlan erő, vágy abba az irányba. Talán ötven lépést tehetett, amikor az erdő körvonalaitól idegen sötétség állta útját. Vaksin maga elé nyújtotta fagyos kezét, s meglepetésére deszkaajtót tapintott. Kicsit megnyomta, s az ajtó engedett - épp annyit, hogy benyomakodhatott rajta. Lassan, óvatosan körbetapogatott, s egy néhány lépésnyi szélességű, alacsony kunyhóban találta magát. Hátoldala kő volt, bizonyosan szikla. Egyik sarkában fatörzset érintett, de azon kívül bárdolt deszkafalak voltak körben. Az öreg lassan a zsebe felé kezdett kotorászni, s nagy ügyvel bajjal végül egy összehorpadt gyufaskatulyát húzott elő. Remegő, elfagyott kézzel próbálta kinyitni, aminek az lett a vége, hogy egy suta mozdulatnál a skatulya szétszúszott és a tartalma kipotyogott a földre. Egy szálát sikerült megmentenie.

- Hej, az ostoba fejemet! - átkozta magát, és próbálta a gyűrött kis papírskatulyát úgy fogni dermedt ujjával, hogy a megmaradt szálát meggyújthassa. Harmadik próbálkozásra sikerült is. Halovány fény lobbant körbe, tenyérnyi távolságban bevilágítva a sötétséget. Hamar a le is guggolt és a földet vizsgálta körben a gyenge fénynél, hogy a kihullott gyufaszálakat megtalálja. De többet talált: egy kövekkel körberakott hevenyészett tűzhelyet, s mellette száraz fenyőgallyakat. Az ellobbanni készülő gyufát legott oda is tartotta, s a száraz fenyőtű lángot is fogott. A fellobbanó fény egyszerre bevilágította a kis menedéket, s a

tűzhely mellett heverő kisebb nagyobb ágakat, darab fákat. Tunyogi ösztönösen nyúlt a gyorsan zsarátnokká váló fenyőágért, berakta a kövek közé, és kezdte táplálni a friss tüzet. Hamarosan egész kellemes meleg lett a kis menedékhelyen.

Az öreg jó ideig csak ült a földön a tűz mellett, nézte a játszadozó lángokat, időnként igazított a fadarabokon - egész hasábokat is talált a deszkafal tövében, annyit, hogy akár az éjszakát kihúzhatta vele. Ült a tűznél, melegedett, kezeit a lángok fölé tartotta, néha ököibe szorította, hogy a hidegség oldódjon. Majd úgy fordult ültében, hogy a kőkeménnyé fagyott nadrág is száradni tudjon, s elfagyott lábai is átmelegedjenek. Egy idő után aztán lassan a kabátja belsejébe nyúlt és egy kis keresgélés, tapogatás után gyűrött, kétökölnyi kis csomagot húzott elő. Lassan bontogatni kezdte a zörgő zsírpapírt. Egy darab szalonna, meg egy cipó sarka bukkant elő. S ahogy még mindig gémberedett markáiban tartotta a kevéske ételt, az öreg lassan a felnézett, körbe, a feje fölé, majd a tűzbe, s vissza a szalonnára.

- Tető is van, meleg is van, szalonna is van! ... Hát, jó az Isten! Csak idehozott ...!- könnyek toluultak szemébe, s lecsorogtak a ráncos, sokat szenvedett arcon.

- Minden jó - szipogott maga elé - elvégre Karácsony van ...

És jóízűen beleharapott a szalonnába ...

Hogyan éltem meg az Adventet és a Karácsonyt BARCAÚJFALUBAN?

A Brassó megyei Kjsfaluban, gyermekkorom óta az 'Angyalkát' vártuk Karácsonykor.

Az Adventben esti Isten tiszteletek voltak minden kedd és csütörtök este 7 órától a templomban, (addig mindenki elintézte a ház körüli jószágokat, tehén, disznó, stb..), pénteken pedig esti Biblia óra. Inkább az idősebbek jöttek el. Az Advent első vasárnapján gyónás is volt, így kezdődött..., meggyóntuk bűneinket. Ugyanekkor a lelkész kihirdette, hogy pénzt gyűjtenek a gyermekek karácsonyi csomagjára, az 'Angyaljárás' céljából.

Rendszerváltás előtt nem így volt ez, hanem a nőbizottság elindult egy kosárral a faluban és az alapanyagokat összegyűjtötték és sütöttek közösen mézes pogácsát, esetleg keksz süteményeket. Ezek papírból összevarrt csomagokba voltak szétosztva, került még oda dió, alma, cukorka–kimerős (mely akkoriban nem volt becsomagolva) örültünk neki nagyon. Rendszerváltás után, az összegyűlt pénzből megvásárolták az édességeket, gyümölcsöket, így egyre tartalmasabb lett a gyerekek csomagja.

A Karácsonyfát a templomba a közeli erdőből hozatták, a Felügyelő úr belefargatta, beállította a fenyőfát, a konfirmálók pedig fel díszítették.

Kezdődhetett az Angyaljárás, mely december 24-én, Szenteste zajlott le, 18:00 órakor kezdődött egy rövidke igehirdetéssel, majd az összegyűlt gyermekek óvodástól 14 éves korig karácsonyi versekkel és énekekkel üdvözölték a kis Jézus eljövételét. Voltak még 40-en is sokszor. Végezetül meggyújtották a gyertyákat, később a csillagszórókat is, és a templomi fényeket lekapcsolták, így énekelte el közösen a gyülekezet a 'Mennyből az angyal...' énekét. Ezután következett az izgalmas pillanat, hisz az angyalka otthagyta minden gyerek csomagját a bejárat előtt (ezt ők nem látták), így kimenet a nőbizottság kiosztotta a gyerekeknek, és boldogan mehettek haza, kérdezgetve: otthon vajon jött már az Angyalka? Válasz: majd meglátjuk, hogy jó voltál-e... ☺

A nőbizottság is készült és a gyerekek angyaljárása után Jézus eljövételét dicsőítő énekkel kívántak szeretetben gazdag Karácsonyi ünnepet a lelkészüknél és családjának, a paplak ablaka alatt.

Angyaljárás után a falu férfi népe 'Karácsonyi éneklés' céljából összegyűlt és kisebb csoportokban elindultak a faluban, minden háznál megálltak (utcán ablakok alatt vagy ha nyitott kaput találtak akkor az udvarban), ahol 1 személy mondta a **köszöntőt** és közben a többiek karácsonyi énekeket énekeltek.

**„A kis Jézus születése, Szívemnek örvendezése,
Szeretlek téged Jézusom, Hiszem, mint ahogy kimondom.**

**A Te születésed napján, Angyalokkal éneklő szám,
Dicsőség legyen a menyben Éljen a föld békességben.
Ámen!”**

Nagyon megható volt hallgatni őket, pár perc volt az egész, miután megitták a jó házi pálinkát (persze nem mindenki), ami melegítőül is szolgált a nagy hidegekben, és csak úgy ropogott a hó a talpuk alatt (-20,-25 fokokban), továbbmentek a következő házhoz. De nem csak a pálinka ivás céljából énekeltek a nagy hidegekben, hanem pénzadományt gyűjtöttek egy kis faládikóba az egyház részére, de legfőképpen azért, mert ezáltal igazi karácsonyi hangulatot teremtettek az emberek szívében.

Az a férfi, aki akkor este énekelni volt, az másnap nem volt jelen a templomba, a pálinkától ki kellett józanodni valahogy.

Hát így volt, és jó is volt az úgy!

Áldott Ünnepeket Kívánok Mindenkjnek!

Szecső Rozália (és Enikő)

Praktikus szemmel, presbiteri szóval

Várjuk az Ádventi ünnepeket, készítjük a lelkünket a karácsonyi időszakra, várjuk a szeretteinkkel való találkozást, úgy a Templomban, mint a családi körben is. Ez a vágyakozás, aminek beteljesülésére készülünk, megbocsájtást, szeretetet adni és kapni.

A hátralévő négy hét még elég lehet a Testvéreknek, hogy ha átgondoltan cselekszünk, ebben az időszakban és előre megtervezzük a feladatainkat.

Amit szeretnénk, hogy Karácsony estére minden készen álljon, hogy békességben tölthessük szeretteinkkel ezt a gyönyörű időszakot.

Tehát a sorrend és a feladatok, melyekhez megkapjuk az áldást és így várhatjuk a Karácsonyt. Először is véleményem szerint az ajándékokkal kezdjük, mert arra nagyon sok idő kell, hogy mindenkinek a számára legmegfelelőbbet megtaláljuk. Nem kell mindenben arra gondolni, hogy az üzletekben egy-egy nagyobb ajándékot vegyünk, lehet persze az is, de ami személyre szóló kedvesség, amit csak a megajándékozott és a mi kapcsolatunkból adódó ismertség által tudunk adni, egy saját készítésű kedvesség, ami magában hordozza az odafigyelést és azt, hogy ezt nem lehet megvenni sehol, csak az érzések által kapott ötletekből fakad és készül.

Aztán jönnek a bevásárlások az ételek elkészítéséhez a sokféle alapanyag, hogy mindent időben meg tudjunk szerezni. Van még egy újabb nagy munka, a takarítás, ezt is be kell osztani, hogy ezalatt a négy hét alatt mindig folyamatosan egy-egy alkalommal a végére juthassunk. Aztán a karácsonyfa, ezt is időben kell beszerezni, ne hagyjuk az utolsó napokra.

Minden lehetséges alkalommal hálát adunk a Jóistenünknek, hogy segít. Még a temetőről is gondoskodunk, hogy karácsonyi díszben láthassuk, és emlékezzünk azokra az időkre, amikor még együtt lehettünk Velük. Most csak egy tárgyat az emlékeikből hozzunk a karácsonyfához és így gondoljunk a Szeretteinkre Karácsony este. Az időbeosztást és az átgondoltságot tartsuk szem előtt.

Áldott estét kívánva:

Czibere Antal, presbiter

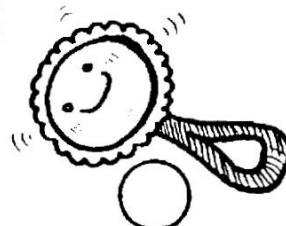
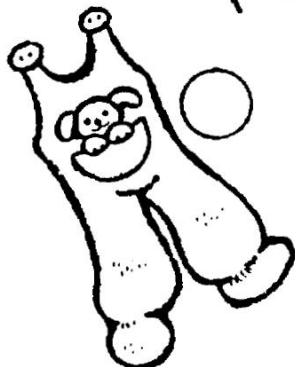
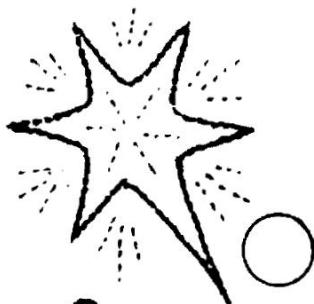
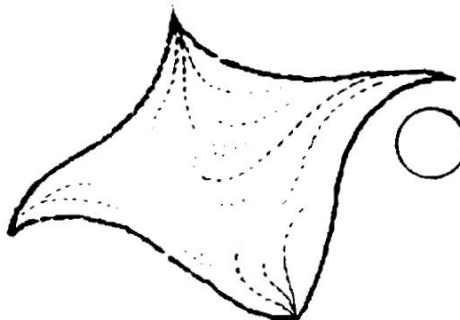
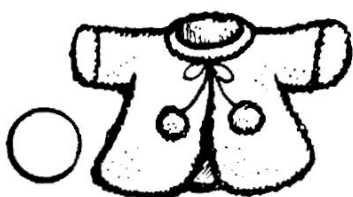
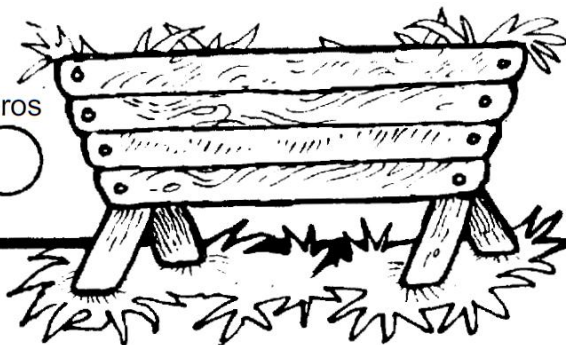
Mária megszülte elsőszülött fiát.
Bepólyálta és a jászolba fektette.

Lukács 2,7

Kék

Piros

Pistinek öcsikéje született. Keresd meg, mely ábrák az övék, azok mellett a köröket színezd kékre! Mely ábrák tartoznak az Úr Jézushoz? Azok mellett a köröket színezd pirosra!

Jézus születése

21

E	16	3	6	23	6	14	10	6	32	*	10	1	24	18	17	15	19	30	2	*	15	6	25	25	*	7	24	*	16	1	9	1	25	1	23	25	2	24	2	3	1	17	*	11	24	*
---	----	---	---	----	---	----	----	---	----	---	----	---	----	----	----	----	----	----	---	---	----	---	----	----	---	---	----	---	----	---	---	---	----	---	----	----	---	----	---	---	---	----	---	----	----	---

Jézus születése

Augusztus császárnak parancsolatára
rendelt adatott szerte a világra:
Minden nép fiait összehívtassanak,
ahonnan származnak, oda utazzanak.
Elindult József is Dávid városába,
mert a prófécia nem szoltott hiába:
„Te pedig, Betlehem, legkisebb nemzetiség,
belőled származik Izráel királya.”

Elindult hát József, engedelmeskedett,
császár parancsára ugyan mit tehetett.
Vele ment Mária, várandós jegyese,
s szíve alatt hordott megígért gyermeke.
Mikor megérkeztek, így szoltott Mária:
„Érzem, megszületik még ezen éjszaka,
eljött az ideje világra jöttének,
keressünk hát helyet Isten Gyermekének.”

Hanem a szálláson nem volt számukra hely,
csak egy istállóban csendesedhettek el,
hol az éj csillaga biztatta Máriát,
s világra hozhatta elsőszülött fiát.
Jászolba fektette, pólýába takarta,
ha felsírt a gyermek, dalával ringatta:
„Dicséret az Úrnak, égi magzatának,
szalma lett az ágya földre jött Fiának...”

Az abc segítségével (A=1, Á=2, B=3, C=4, D=5, E=6 stb.) megfigyelheted a Filippi 2,7-8-ból vett igeszakaszt. Az egyszerű betűket sorszámotok a q, w, és x nélkül. (A képlegyű betűk jegyeit külön négyzetbe írd!)

5	10	1	15	2	15	11	9	*	16	7	9	22	6	5	11	9	*	1	*	14	6	23	6	24	32	25	10	1	15	2	15	11	9	*	F	11	15	11	22	22	11	*	2	7	-	8
---	----	---	----	---	----	----	---	---	----	---	---	----	---	---	----	---	---	---	---	----	---	----	---	----	----	----	----	---	----	---	----	----	---	---	---	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---

24 órás készülődés a 'HÁZ' körül.

Miről szólna a klasszikus értelemben vett karácsony?

Ezen kérdés megválaszolását saját szemszögemből illik ott kezdenem, hogy 86-os születésemmel azon emberek között tudhatom magamat, akiknek az Úr

olyan szülőket, testvért, barátokat, élethelyzetet, hitet és országot adott, melyben a karácsony teljes egészében megélhető. Nekünk 2000-es években Magyarországon élve természetesnek tűnhet, hogy megünnepeleljük azon ünnepet, mely Jézus urunk születéséről szól. Szerencs...

áldottabb helyzetben rendezett családi környezetben, meleg, fűtött otthonosan berendezett házban-lakásban ünnepelünk. Emlékszem, 24-én **Édesapám** nekem és bátyámnak, Péternek

kiosztotta a 'feladatokat': karácsonyfa díszítés legkésőbb délben indul!

Közben Édesanyánknak is segítünk az ünnepi étel elkészítésében. **'Végül, ha mindenki**

megcsinálta, amit az ünnep kerete megkövetelt,

(csak a mesében van terülj-terülj asztalkám) **egy**

pompás lakoma tárult elénk, azon emberekkel

akiket szeretünk!' Ezt nem szabad félvállról venni,

hagyni, hogy megszokott dolog legyen! Hiszen ez

nem mindenütt van így! Nem fenyeget minket más

vallás félremagyarázásából kinövő szélsőséges terror

szervezet. Persze ideológiai és kultúrháború már

bőven kijut nekünk is. **'Nem mindegy, mit, vagy kit**

engedünk be', életünkbe. De mi van akkor, ha úgy

ünneplünk, hogy nem tudunk otthon lenni? Össze

lehet kötni egy család modellt és ünnepi készülődést az objektumörzéssel?

2009. október 16-án kezdtem meg hivatalosan rendőri pályafutásomat a II. Kerületi Kapitanyságon. Szerettem volna a saját kerületemben dolgozni, ezért áthelyezési kérelmet nyújtottam be, és így 2010-től 3 éven át kerületi járőrként dolgoztam a XX. és XXIII. kerületi kapitányságon Pesterzsébeten. Majd évekkel később egy pályázat formájában beadtam jelentkezésemet az Országgyűlési Őrségbe, mely az Országház és a körülötte lévő terület őrzéséért felelős. 2013. január elsején kerek évkezdéssel kezdtem meg szolgálatomat az Országház Biztonsági Osztály (OBO) kötelékében. Jelenleg is ott látok el szolgálatot.

Mit jelent - takar az objektumörzés? Egy adott épület külső és belső védelme. Azaz az épülethez és a körülötte lévő terület nagyságához igazodó, olyan létszámmal és felszereléssel rendelkező csoport, mely a kívánt időn keresztül 8-12 vagy akár 24 órán keresztül, pihentető és egészségügyi váltások kiadásával képes az adott épületet és közvetlen környezetét őrizni. Ezen túl munkám jellege nem engedi, hogy további részletekbe bocsájtkozzak.

Adott a kérdés, hogy hogy jön ide a Karácsony és a család? Egyszerű! Minden váltásnak van egy főnöke, mint minden családnak van feje is. Ezen **'vezető meg fog határozni minden emberének olyan feladatokat'**, melyek garantálják az épületen belül dolgozó emberek biztonságát, valamint az épületbe csak az ott dolgozók léphetnek be. **'Nem mindegy kit engedünk be'** hiszen az ország jövőbeni sorsát eldöntő munka folyik az épületben.

A Kossuth téren megjelenhetnek különféle politikai irányultságú tüntetések, megmozdulások, arra tévedő illuminált állapotban lévő személyek, akik világukat nem tudják, aktivisták akik a bennük lángoló érzelmeknek akarnak hangot adni, túristák akik nemtudásra hivatkozva szegik meg a téren lévő szabályok bármelyikét. (Persze van, aki tényleg nem tudja.) Végül még nem beszéltem azon emberekről, akik tényleg ártani akarhatnak országunknak, jelen esetben az ország első házának. Amire félig meddig viccelődve, még az „ateista” viselkedésű kollégáim is úgy utalnak, hogy: Az Úr ne adja soha, hogy legyen olyan esemény, amit a terrorizmus kategóriájába lehet sorolni.

Keresztényként elsőre nehéz lehet beilleszkedni, egy olyan közösségbe, ahol nem mindenki úgy veszi Isten nevét a szájára, ahogy az kellemesen csengene bárki számára. Ezen lelki háborút meg lehet nyerni, ha minden csatáját nem is! Karácsonykor, ha úgy adja a beosztásom pont az ország házának karácsonyfáját is őrizhetem és a hozzá tartozó Betlehemi kiállítást. Ilyenkor a karácsonyfát is őrizzük, persze másodlagos szempont az épülethez képest. **Ezen őrhelyen sikerült már nem egyszer összeraknom azon párhuzamot, hogy nem mindegy milyen a közvetlen parancsnokom (család feje), a váltásom (testvér barátok), mennyire kellenek az életünkbe a határvonalak (feladatok).** Munkám során megtapasztaltam, hogy mindig lesznek olyanok, akik még az igazán egyértelmű vonalakat is átlépik.

Figyelmetlenségből, direkt, vagy akár szándékos ártó szándékkal teszik is ezt, ezt azonos intenzitású válasznak kell követnie. Egy képzett őr nem teheti meg, nem engedheti meg magának, hogy túlzott erővel vagy engedékenységgel válaszoljon. Egy jó őr kiállva egy külső őrhelyre nem csak néz, lát is. A Kossuth Lajos tér padján 15 méterre otthagytam csomag, egy átlag embernek egy figyelmetlenség (fotózkodik), hiszen ott ahol rendőr és parlamenti őr sétál egyszerre, ugyan ki merné ellopni. De az adott őr észlelte-e, hogy ki hagyta ott, vagy jön egyből a kérdés, hogy: Direkt hagyták ott? Mi van benne? Mi van ha... Ugye?!

Itt jön elő **2. Timóteus 1:7**: Mert nem félelemnek szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.

Egy őrnek olyannak kell lennie, mint egy „megfeszített íjnak”. Hogy időben tudjon reagálni arra, amire kell. Ha fel sincs húzva az íj, időbe telik elővenni a nyílveesszőt, beilleszteni kellő helyére a húrhoz, és aztán felhúzni és löni is vele. Nehéz ezen figyelmet - felhúzott állapotot fenntartani, hiszen hála az Úrnak tényleges intézkedést igénylő esemény kevés történik a téren. Vagy ha nem is kevés, de jelen állás szerint, az őrség képességeit nem haladja meg. Még nehezebb ezen figyelmet a szolgálati idő vége felé megtartani a 22. vagy 24. órájában. De nem lehetetlen. Az este csendesebb részében vagy akár már hajnalban. Kevesebb dologra kell figyelmet irányítani. Ezért kinn a téren vagy belül, van idő az imádságra. Őrhelyen tiltva van minden olyan eszköz, mely a szolgálattól el vonná a figyelmet. De arról nem volt szó, hogy fejbe ne lehetne elmondani egy imát, vagy halkan énekelni, hogy: ...Mint szarvas hús víz forrásra, úgy szomjazik lelkem rád...

Így az állandó figyelem fenntartására két ige is eszembe jut, mely mindig segít számomra.

Korintus 16:13 - Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!

Efézus 6:11-17 - Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltöztvén az igazságnak mellvasába, És felsarúztván lábaitokat a békesség evangéliomának készségével; Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok; Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, a mely az Isten beszéde: *(megtérési igém)*

’Végül ha mindenki megcsinálta amit a szolgálat kerete megkövetelt, (csak a mesében létezik, hogy nem lesz itt semmi se) egy pompás épület tárul elénk érintetlenül, azon emberekkel akikkel együtt szolgálunk!

Ez úton is köszönöm a lehetőséget, hogy megoszthattam gondolataimat az olvasóval. Remélem sikerült egy olyan párhuzamot hoznom, mely szintén a hálaadás irányába tereli az olvasót. Hiszen a béke a jószág a rend mögött, mindig is munka rejlett. Az úr munkája, és a tiétek az ő segítségével.

[Udvardi Tibor]

Konfirmandusok Karácsony előtt

- Én arra vágyom,
hogy apukámmal
többet találkozzak
és a tesóm életében
is jobban részt
vehessek a
következő évben!

- Karácsonyra
nyugalmat és
örömet és
több időt
szeretnék.

A Karácsony
számomra azt
jelenti, hogy a
szeretteinkkel
vagyunk és
megajándékozunk
egymást.

- A Karácsony
számomra azt
jelenti, hogy
töltök időt a
családommal.

- Karácsonyra azt
szeretném, hogy
okosabb legyek,
hogy majd később
megszerezsem a
munkát, amit
akarok.

- Jól
sikerüljön a
felvételi.
Több időt a
tesómmal.

Azt kérem
karácsonyra,
hogy több időm
legyen Bibliát
olvasni és az Úr
Szentlelke
minden egyes
pillanatban
velem legyen.

Több időt szeretnék
kérni az Úrral való
kapcsolattartáshoz,
az imádkozáshoz.
Azt szeretném
még, hogy ezen a
Karácsonyon
különösképpen
megérintsen.

**Köszönjük, hogy konfirmandusaink az ünnepre
készülve megosztották velünk gondolataikat.**

A Senior Ifi tagjai, családjai szeretettel köszöntik a Gyülekezetet 2023. Adventjén!

* * *

Meghívás igével elcsendesedésre!

*Óév este, a 15:00 órákor kezdődő óévi istentiszteleten megemlékezünk mindazokról,
akiket a 2023. évben kísértünk utolsó földi útjukon.*

*Meggyújtunk egy-egy mécsest és elhangzanak azok az igeversek, amelyek
a temetések alkalmával az igehirdetések alapigéi voltak.
Várunk minden gyászt hordozó családot, s kérjük a vigasztalás Urát, hogy
ajándékozzon békességet és élő reménységet mindannyiunknak!*

"NOELitikum"

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség hírlevele

2023. Adventjén és Karácsonyan

Az Egyházközség elérhetőségei:

1204 Budapest, Ady Endre u. 89. Tel: 06/1- 426-6737

email: pesterzsebet@lutheran.hu

Lelkeszi mobilszám: Blatniczky János Dániel: 20/8242856

*** * ***

Gyülekezeti bankszámlaszám: OTP BANK 11720001-20094014

Adó 1%-a felajánlható a gyülekezet Rozetta Alapítványának!

Az Alapítvány bankszámlaszáma: 11720001-20208949

Adószáma: 18250152-1-43

Támogatásukat köszönjük!

Szeretettel hívogatunk az előttünk álló ünnepi időszak
gyülekezeti alkalmaira!

Ádventtől kezdődően alkalmainkat az imateremben tartjuk!

- **December 3.**

10:00 - **Ádvent 1. vasárnapi istentisztelet** + úrvacsora;
Szuplikáció Krcsméri János teológus szolgálatával

- **December 7.**

18:00 - **Ádventi sorozat 1.**

- **December 10.**

10:00 - **Ádvent 2. vasárnapi Családi Istentisztelet**

- **December 14.**

18:00 - **Ádventi sorozat 2.**

- **December 17.**

10:00 - **Ádvent 3. vasárnapi istentisztelet**

17:00 - **Ádventi gyertyagyújtás**

- **December 21.**

18:00 - **Ádventi sorozat 3.**

- **December 24.**

10:00 - **Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet**

15:00 - **Szentesti ünnepi istentisztelet, gyermekszolgálat**

- **December 25.**

10:00 - **Karácsony ünnepi istentisztelet - úrvacsora**

- **December 26.**

10:00 - **Karácsony másodünnepe - úrvacsora**
Templomszentelési emlékünnep

- **December 31.**

10:00 - **Az év utolsó vasárnapja - Istentisztelet**

15:00 - **Őév esti istentisztelet**

- **2023. január 1.**

10:00 - **Újévi istentisztelet + úrvacsora**

(A változtatás jogát fenntartjuk.)